

Yüce, Kutsal ve Üçlü Birlik olan Tanrı'yı, † Baba, Oğul ve Kutsal Ruh'u şimdi, her zaman

ve sonsuza dek övüyor, yüceltiyor, seviyor ve tapınıyoruz.

Ben, B., Tanrı'dan şunu öğrendim: O'nun Kutsal İradesini yerine getirmek için sadakatle çaba gösteren kişi, O'nun lütfunu, sevgisini ve sevincini defalarca yaşar. Kutsal Tanrı, iyi işlerde yardım eder ve insanı iyiliğe ve iyi dualara yönlendirir; O, Kutsal İradesi buyursa, bu duaları insanın kalbine ilham eder.

Her gün bunun için çaba göstermeyen ve Tanrı'nın Kutsal İradesini yerine getirmeyi yürekten arzulamayan insan, benim deneyimime göre tekrar tekrar bir tür ruhsal karanlığa düşecektir. İyi bir Hristiyan olmak istese bile, insan şeytan tarafından yanlış düşünceler, sözler ve eylemlerle etkilenebilir ve iyilikten saptırılabilir.

Bunu, geçtiğimiz yıllarda Julijana Ebert ile birlikte Kutsal Ruh'ta dualar yazarken defalarca bizzat yaşadım.

Hafta boyunca Kutsal Tanrı'nın İradesini yerine getirmek için sadık ve özenli bir şekilde çaba gösterdiğimde, Tanrı'nın Kutsal Ruh'unun içimde etki ettiğini ve bana sözler verdiğini deneyimledim.

Buna karşılık, örneğin günlük yaşamda bir kez kendi irademi “dayatıp” kendi istediğimi yaptığımda, ardından bir tür zihinsel sersemlik ve kafa karışıklığı yaşıyordum.

Kurtarıcı, ben hiç sormamış olmama rağmen Julijana'ya, kalbimi O'ndan kapattığımı söyledi. Julijana da Kutsal Ruh aracılığıyla bana birkaç kez, kalbimi Kutsal Tanrı'dan kapattığımı söyledi.

Eskiden buna hep şaşırırdım, çünkü insanın kalbini “Tanrı'dan nasıl kapatabileceğini” hiç anlamıyordum.

Bu gerçek rahipler için de geçerlidir: Eğer gece gündüz, sevgili Tanrı'nın onlara yardım etmesini ve O'nun iradesini yerine getirmeleri için lütuf bahşetmesini arzulayıp bunun için dua etmezlerse, manevi bir karanlığa düşebilirler ve – isteseler bile – Tanrı'nın iradesini anlamakta ve yerine getirmekte zorluk çekebilirler.

Bu, benim inancımca tüm insanlar için büyük önem taşıyan bir farkındalık ve deneyimdir. Bu yüzden, bunu kendim de sık sık yaşadığım için burada yazıyorum.

Ne yazık ki, bu konu bu kadar önemli olmasına rağmen rahipler tarafından bu konuda çok az vaaz verilmektedir.

İnsan, dikkatsizlik, özen eksikliği veya tembellikten dolayı sevgili Tanrı'yı tam olarak dinlemese ya da sadece “bazen, canına uygun olduğunda” O'nun iradesini yerine getirmek istese bile, insan ruhsal olarak gözleri körleşebilir ve kafası karışabilir; daha sonra tekrar ciddi bir şekilde Tanrı'nın iradesini yerine getirmek istese bile.

İnsanın samimi bir pişmanlık ve tövbe sonrasında, Yüce, Kutsal, Üçlü Birlik Tanrı'nın – Baba, Oğul ve Kutsal Ruh'un – kendisinden ne istediğini daha net bir şekilde fark edip algılaması biraz zaman alabilir.

Bu da ruhları ayırt etme armağanının bir parçasıdır.

İnsan bu armağanı Tanrı'dan alçakgönüllülükle dilemeli ve her gün ciddi, sadık ve özenli bir şekilde, Her Şeye Gücü Yeten Tanrı'nın iradesini yerine getirmek için çaba göstermelidir.

Tanrı'nın bize görünüşte hiçbir şey "söylememesi", zihnimize hiçbir şey ilketmemesi ya da Kutsal Ruh'tan bir öğüt alamamamız Tanrı'nın suçu değildir. Aksine, insan sürekli olarak kendi kalbini sorgulamalı ve Tanrı'ya gerçekten açılmış olup olmadığını kendine sormalıdır.

Bu farkındalığı yazıya dökmeyi kalbimde taşıyordum, çünkü özellikle rahiplik adayları için bunu çok, çok önemli buluyorum.

Bir rahip, Kutsal Tanrı'nın iradesini yerine getirmek istiyorsa – ki bunu yürekten istemelidir –, bunun için çaba göstermeli ve dua içinde Kutsal Tanrı'ya O'nun Kutsal İradesinin ne olduğunu defalarca sormalıdır. Rahip bir karar verdikten sonra, bu kararın da Tanrı'nın iradesine uygun olup olmadığını alçakgönüllülükle O'na bir kez daha sormalıdır.

Günlük duada bu önemli armağan için yapılan yakarış asla eksik olmamalıdır.

Şeytan çok çabuk araya girebilir. Tecrübelerime göre, en ufak bir dikkatsizlik veya kararsızlık bile bir kişinin kafasının karışmasına, ayartılmasına, gözünün kör edilmesine veya etkilenmesine yol açabilir ve bu yüzden zarar görmesine ya da zayıflamasına neden olabilir. Kişi o zaman artık bir şeyi değiştirebileceğini hissedemeyebilir; bu, bir tür yorgunluk ve bitkinlik hissi gibi gelebilir.

İnsan herhangi bir konuda şeytana boyun eğerse ve kendi iradesini Tanrı'nın iradesine karşı dayatırsa, tam da bu konuda tekrar tekrar sınanabilir – iyi bir şey yaptığını düşünse bile.

Tanrı'nın iradesi olmadan hiçbir şey nihayetinde gerçek iyiliğe hizmet etmez; özellikle de insan, başkaları tarafından övülmek veya takdir edilmek için bir şey yapıyorsa.

Her şey Tanrı'da ve Tanrı ile birlikte yapılmalıdır.

Aksi takdirde insan, bunu bilinçli olarak istemese bile kalbini kapatabilir.

Bu nedenle, bu farkındalığı günlük yaşamda – duada, işte ve boş zamanlarda – nasıl hayata geçirebileceğimizi düşünmek ve incelemek çok önemlidir.

Her şey, Yüce

, Kutsal, Üçlü Birlik Tanrı'nın en yüce şerefine olsun. Amin.

www.gnadenvolle-gebete.de

Bernhard, Samuel